ליקוטי עצות — הכנסת אורחים

הַכְנָסַת אוֹרְחִיםא. עַל־יְדֵי הַכְנָסַת אוֹרְחִים תַּלְמִידֵי חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים לְתוֹךְ בֵּיתוֹ, עַל־יְדֵי זֶה זוֹכִין לֶאֱמוּנָה וּלְשַׁבֵּר הַכְּפִירוֹת. וְעַל־יְדֵי זֶה מַעֲלִין וּמְתַקְּנִין הַתּוֹרָה הַנְּפוּלָה שֶׁל הַתַּלְמִידֵי חֲכָמִים שֶׁאֵינָם הֲגוּנִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת שֵׁדִין יְהוּדָאִין, שֶׁמֵּהֶם בָּא כָּל הַהִתְנַגְּדוּת עַל יִרְאֵי הַשֵּׁם. וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהִתְגַּבֵּר עַל הַמִּתְנַגְּדִים (לק"א סי' כ"ח)

ב. הַכְנָסַת אוֹרֵחַ תַּלְמִיד חָכָם הוּא תִּקּוּן הַתְּפִלָּה. כִּי יֵשׁ לְכָל אָדָם תְּפִלּוֹת רָעוֹת, וְהֵם מְבַלְבְּלִין אוֹתוֹ כְּשֶׁעוֹמֵד לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה הָרָאוּי לְהִתְפַּלֵּל. וְהַכְנָסַת אוֹרֵחַ תַּלְמִיד חָכָם הוּא הַתִּקּוּן לָזֶה (לק"א סי' ר"ט)